

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Bc. M. B.**
bytem B. 30, V. B.
zastoupen Mgr. Ing. Jiřím Horou, advokátem
sídlem Moravské náměstí 690/15, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.1.2017, č.j. KUJI 7010/2017, sp. zn. OUP 447/2016 Kov-2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.1.2017, č.j. KUJI 7010/2017, sp. zn. OUP 447/2016 Kov-2, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a

potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Velká Bíteš, odboru výstavby a životního prostředí (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 2.9.2016, č.j. MÚVB/834/12/VÝST/PEL, sp. zn. VÝST/184/2012/PEL, kterým byla podle § 149 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), zamítnuta žádost žalobce o dodatečné povolení změny terénních úprav na pozemcích parc. č. x a x v k.ú. x.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce uvádí, že na pozemcích parc. č. x a x v k.ú. x, jichž je vlastníkem, prováděl určité terénní práce v úmyslu vybudovat zde rybník, a to v souladu s územním rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 14.1.2010, č.j. MÚVB/5833/09/VÝST/U653/2009, a rozhodnutím o dodatečném povolení terénních úprav ze dne 24.9.2009, č.j. MÚVB/1620/09/VÝST/PE219/2009.
3. Žalobce předně namítá nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí. Podle žalobce z výrokové části prvostupňového rozhodnutí nelze zjistit, o jakou žádost o dodatečné povolení změny terénních úprav se jednalo a o co přesně žádal; prvostupňové rozhodnutí je nejasné, neurčité a nepřesvědčivé, přičemž ani z jeho odůvodnění nelze zjistit, co konkrétně bylo obsahem žádosti a co v ní scházelo. Prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí neuvedl, co po žalobci požadoval ve výzvě k odstranění nedostatků žádosti, zda žalobce výzvě o doplnění podkladů vyhověl a podklady doplnil, případně které podklady dodal a jak je prvostupňový orgán posoudil. Z prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil, jak posoudil jednotlivé skutečnosti a důkazy a jaké konkrétní důvody k rozhodnutí vedly.
4. Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z toho důvodu, že se žalovaný nedostatečně vypořádal se žalobcovými námitkami.
5. Žalobce poukazuje na to, že jej prvostupňový orgán vyzval k předložení souhlasu k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, přestože musel vědět, že k odnětí půdy žalobce souhlas nezíská. Prvostupňový orgán byl přitom seznámen s tím, že žalobce má v úmyslu zbudovat v daném místě rybník a žalobci dne 23.1.2012 doporučil, aby podal žádost o dodatečné povolení terénních úprav, podle které měl žalobce vybudovat tzv. tůň s tím, že tento postup bude jednodušší, než kdyby měl ve věci rozhodovat vodoprávní úřad; je evidentní, že se nejednalo o dobře míněnou radu.
6. Podle žalobce jej prvostupňový orgán vyzval k obstarání souhlasu s trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu úmyslně; půda přitom byla použita na dočasnou skládku zeminy (tzv. mezideponie). Na předmětné půdě tedy neměla být zbudována žádná stavba, pouze na ní měla být umístěna dočasná skládka zeminy a po jejím odvozu by půda mohla být dále používána v souladu se svým původním určením, tedy jako orná půda. Podle žalobce by postačoval souhlas s dočasným odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu, který je jednodušší získat.
7. Svoji argumentaci žalobce rozvedl v podané replice. Uvedl, že závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 24.7.2012, č.j. ŽP/22826/2012/2801/2012-RYBAR, a dále stanovisko prvostupňového orgánu ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÝST/H, je nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění. Dále žalobce uvedl, že správní orgány chrání vrstvu hlíny (půdy), která na

pozemku fakticky není, neboť došlo k jejímu odvezení; správní orgány tuto skutečnost nezohlednily.

8. V podání nadepsaném jako „doplnění listinných důkazů“ žalobce v příloze doložil kopii stanoviska prvostupňového orgánu ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÝST/H, které navrhl provést jako důkaz.
9. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
11. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem; žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
14. Ze správního spisu vyplývá, že žádostí ze dne 7.2.2012, doručenou prvostupňovému orgánu dne 10.2.2012, žalobce požádal o dodatečné povolení změny terénních úprav. Předmět žádosti vymezil jako „SO 01 terénní úpravy – zemní práce přizpůsobené budoucímu využití pozemku – vodní nádrž, opatření proti průsaku vody (vrstva 60 cm z jílovitých zemín), v místě přítoku vody geotextilie“, a „SO 02 opěrná zeď na SV svahu u hranice pozemku x“, v údajích o dotčených pozemcích uvedl pozemek parc. č. x v k.ú. x s výměrou 6 307,5 m² a pozemek parc. č. x v k.ú. x s výměrou 170,5 m².
15. Prvostupňový orgán písemností ze dne 15.2.2012, č.j. MÚVB/878/12/VÝST/PE, oznámil známým účastníkům a dotčeným orgánům zahájení řízení o dodatečném povolení změny terénních úprav a dále písemností ze dne 15.2.2012, č.j. MÚVB/882/12/VÝST/PE/2011, oznámil zahájení řízení o odstranění změny terénních úprav podle § 129 odst. 3 stavebního zákona, přičemž usnesením ze dne 15.2.2012, č.j. MÚVB/884/12/VÝST/PE184/2012, řízení o odstranění změny terénních úprav přerušil.
16. Prvostupňový orgán dále výzvou ze dne 26.4.2012, č.j. MÚVB/2494/12/VÝST/PE, vyzval žalobce k doplnění žádosti o dodatečné povolení změny terénních úprav o souhrnné vyjádření Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, dále o souhlas s trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pozemků nebo jejich částí, na které dosud nebyl vydán souhlas s trvalým odnětím, a konečně o kompletní dokumentaci ve smyslu požadavků zvláštních právních předpisů. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, žalobce přeložil dokumentaci a souhrnné vyjádření, současně také doložil závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního

prostředí, ze dne 24.7.2012, č.j. ŽP/22826/2012/2801/2012-TUNKR, který souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu neudělil.

17. Prvostupňový orgán řízení o dodatečném povolení změny terénních úprav následně usnesením ze dne 17.5.2013, č.j. MÚVB/834/12/VÝST/PE-184/2012, zastavil; na základě podaného odvolání žalovaný předmětné usnesení rozhodnutím ze dne 29.10.2013, č.j. KUJI 71360/2013, sp. zn. OUP 261/2013 Kov-6, zrušil, a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání; řízení následně vyústilo ve vydání prvostupňového rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce podaná dne 10.2.2012 zamítnuta (rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 2.9.2016, č.j. MÚVB/834/12/VÝSTÚ/PEL) z důvodu nesouhlasného stanoviska k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu.
18. Ze správního spisu dále vyplývá, že při ústním jednání spojeném s ohledáním na místě (protokol ze dne 7.3.2014, č.j. 1243/14/VÝST/PEL) bylo předloženo stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, dle kterého nesouhlasné stanovisko k navýšení rozsahu nad rámec schváleného odnětí půdy nadále trvá a Městský úřad Velké Meziříčí, odbor životního prostředí, trvá na tom, aby žalobce uvedl pozemky do původního stavu a zajistil na nich hospodaření v souladu s § 3 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „zákon o ochraně zemědělského půdního fondu“).
19. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona, ve znění účinném do 31.12.2012, u stavby prováděné či provedené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu vyžadovaného tímto zákonem anebo v rozporu s ním stavební úřad zahájí řízení o jejím odstranění. Pokud půjde o stavbu uvedenou v odstavci 2, stavebník nebo vlastník požádá o její dodatečné povolení a předloží podklady ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti; v tomto řízení postupuje podle § 111 až 115. Bude-li stavba dodatečně povolena, řízení o odstranění stavby zastaví.
20. Podle § 129 odst. 7 stavebního zákona, ve znění účinném do 31.12.2012, u terénních úprav, staveb, které podléhají pouze územnímu rozhodnutí, a u zařízení se postupuje podle odstavců 1 až 4 obdobně. Vydané dodatečné povolení nahrazuje územní rozhodnutí.
21. Podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu pro nezemědělské účely je třeba souhlasu orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, který je nezbytný k vydání rozhodnutí podle zvláštních předpisů, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 tohoto ustanovení zákona.

III. a)

22. Žalobce uvádí, že na pozemcích parc. č. x a x v k.ú. x prováděl terénní práce v úmyslu vybudovat zde rybník, a odvolává se na rozhodnutí Městského úřadu Velká Bíteš ze dne 14.1.2010, č.j. MÚVB/5833/09/VÝST/U653/2009 (územní rozhodnutí), a rozhodnutí téhož úřadu o dodatečném povolení terénních úprav ze dne 24.9.2009, č.j. MÚVB/1620/09/VÝST/PE219/2009.
23. K této argumentaci zdejší soud poukazuje na protokol ze dne 18.10.2011 z kontrolní prohlídky, podle něhož na místě prováděných terénních úprav povolených rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 24.9.2009 bylo zjištěno, že žalobce terénní úpravy provádí na větší půdorysné ploše a niveleta prováděných terénních úprav je rovněž realizována odlišně od schválené dokumentace, a dále že na části pozemku parc. č. x jsou realizovány

skládky zeminy. Proto prvostupňový orgán vyzval žalobce k zastavení nepovolených terénních úprav. Správním spisem přitom prochází rozhodnutí o dodatečném povolení terénních úprav ze dne 24.9.2009, č.j. MÚVB/1620/09/VÝST/PE219/2009, kterým byly žalobci podle § 129 odst. 2 a § 80 stavebního zákona dodatečně povoleny terénní úpravy na části pozemku parc. č. x o ploše 3600 m² v k.ú. x, a stanoveny podmínky pro dodatečné povolení; jednou z podmínek je, že budou respektovány podmínky souhlasu k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu vydaného Městským úřadem Velké Meziříčí, odborem životního prostředí, ze dne 28.5.2008, č.j. ŽP/13393/2008/931/2008-rybar. Správním spisem taktéž prochází uvedený souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu vydaný Městským úřadem Velké Meziříčí, odborem životního prostředí, ze dne 28.5.2008, č.j. ŽP/13393/2008/931/2008-rybar, z něhož vyplývá že žalobci byl udělen souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro nezemědělské účely pro stavbu vodní nádrže „U Výhonu“ v k.ú. x mimo zastavěnou část obce na pozemku parc. č. x o výměře celkem 0,56 ha.

24. Pokud jde o územní rozhodnutí ze dne 14.1.2010, č.j. MÚVB/5833/09/VÝST/U653/2009, tak k němu žalovaný uvedl, že bylo vydáno až po vydání dodatečného povolení terénních úprav a týkalo se vodního díla podléhajícího povolení vodoprávního úřadu v rámci následného stavebního řízení. Podle žalovaného předmětné územní rozhodnutí bylo vydáno mimo jiné na základě zmiňovaného souhlasu s trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu ze dne 28.5.2008. Dále k předmětnému územnímu rozhodnutí žalovaný uvedl, že pokud žalobce tvrdí, že jeho záměrem bylo a je vybudovat v předmětné lokalitě rybník, tak žalobce svůj záměr o změnu územního rozhodnutí, která měla spočívat ve zvětšení plochy vodní nádrže, o její doplnění o litorální zónu a tůň a o změnu v umístění odpadního potrubí a otevřeného koryta se zaústěním do potoka, nedokončil; správní řízení o změně územního rozhodnutí prvostupňový orgán zastavil, protože žalobce nedoložil předepsané podklady žádosti, mimo jiné souhlas vlastníka pozemků, na nichž byl navržen odtokový objekt plánované vodní nádrže. Podle žalovaného následně žalobce změnil záměr z vodní nádrže na terénní úpravy – tůň, která není vodním dílem, a proto dle názoru žalobce nevyžadovala vybudování odtokového objektu pro nakládání s vodami, jak vyplynulo z předložené dokumentace změny terénních úprav.
25. Ze správního spisu také vyplývá, že žalobce dne 17.12.2013 požádal o rozšíření správního řízení týkajícího se dodatečného povolení změny terénních úprav o umístění stavby vodní nádrže „U Výhonu“. Žalobce uvedl, že žádá o rozšíření správního řízení, tedy o spojení terénních úprav se stavbou vodní nádrže a obnovení územního řízení z důvodu ukončení platnosti dříve vydaného územního rozhodnutí na stavbu vodní nádrže, a také že žádá o změnu vydaného souhlasu k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu pro stavbu vodní nádrže na trvalé vynětí půdy dle skutečnosti, tj. s promítnutím změny terénních úprav na pozemku parc. č. x a x v k.ú. x.
26. Podle zdejšího soudu z ničeho nevyplývá, že by terénní úpravy v podobě, v jaké je žalobce realizoval, byly někdy dříve v minulosti povoleny. Je zjevné, že terénní úpravy žalobce prováděl nad rámec dodatečného povolení terénních úprav ze dne 24.9.2009, č.j. MÚVB/1620/09/VÝST/PE219/2009.

27. Pokud jde o podání ze dne 17.12.2013, tak k tomu zdejší soud odkazuje na závěr žalovaného, který upozornil, že žalobce k němu nedoložil příslušnou projektovou dokumentaci, a proto byla nepovolená změna terénních úprav i nadále projednávána podle původní žádosti žalobce ze dne 10.2.2012 a původní projektové dokumentace. Podle zdejšího soudu žalovaný dostatečným způsobem vysvětlil, proč se územní rozhodnutí Městského úřadu Velká Bíteš, odboru výstavby a životního prostředí ze dne 14.1.2010, č.j. MÚVB/5833/09/VÝST/U653/2009, a rozhodnutí téhož úřadu o dodatečném povolení terénních úprav ze dne 24.9.2009, č.j. MÚVB/1620/09/VÝST/PE219/2009, netýkalo stavby rybníka. Zdejší soud souhlasí s názorem žalovaného, že rybník je vodním dílem, jímž však posuzovaná změna terénních úprav není. Proto nebylo možné aplikovat § 1 odst. 3 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, podle něhož do zemědělského půdního fondu náleží také rybníky pro chov ryb.
28. Žalovaný také podle zdejšího soudu dostatečným způsobem vysvětlil, s odkazem na protokol o místním šetření ze dne 18.10.2011 a na souhrnnou a technickou zprávu dokumentace přiložené žalobcem k žádosti o dodatečné povolení terénních úprav, že se v daném případě nejednalo o skládku zeminy (mezideponii). Žalobce prováděl terénní úpravy za účelem zachytávání přívalové a drenážní vody z výše položených pozemků a nikoli za účelem budování vodní nádrže pro chov ryb. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí odkázal na souhrnnou a technickou zprávu z ledna 2012, kterou žalobce doložil společně se žádostí o dodatečné povolení terénních úprav. V této části dokumentace je popsáno, resp. přiznáno, že zemní práce byly prováděny ve větším rozsahu než projektovaném, týkajícím se terénní úpravy na pozemku parc. č. x; práce se týkaly i narušení svahu na pozemku parc. č. x. Dále podle žalovaného z uvedené části dokumentace vyplývá, že pod svahem má investor záměr vybudovat vodní nádrž, která bude zachycovat přívalové a drenážní vody z výše položených pozemků, z nádrže pak budou vody odtékat potrubím a otevřeným odpadem do vodoteče Drchalka, po provedených zemních pracích a s výhledem na výstavbu vodní nádrže je prioritou vyřešit stabilitu severovýchodního svahu; stavba byla členěna na SO 01 terénní úpravy a SO 02 opěrnou zeď. Podle žalovaného projektant v technické úpravě uvedl, že investorem byla objednána projektová dokumentace na terénní úpravy, které v minulosti probíhaly nad rámec schválené projektové dokumentace. Zájmová plocha byla znovu geodeticky zaměřena, vyznačena hranice parcel objednatele a severovýchodního souseda (parc. č. x) a návrh stavby byl proveden v rozsahu již započatých prací a doplněn a přizpůsoben budoucímu využití pozemku, tj. jako vodní nádrž. Podle žalovaného katastrální mapa se zákresem terénních úprav a výkres situace této projektové dokumentace dokládá dotčení pozemků parc. č. x a x nepovolenou změnou terénních úprav nad rámec povolených terénních úprav z roku 2009.
29. Podle zdejšího soudu s ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze souhlasit se žalobcem, že by prvostupňový orgán postupoval nesprávně, či dokonce svévolně, když vyzval žalobce poté, co zjistil, že provádí terénní úpravy nad rámec rozhodnutí o dodatečném povolení terénních úprav ze dne 24.9.2009, č.j. MÚVB/1620/09/VÝST/PE219/2009, k obstarání souhlasu s trvalým odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu ve vztahu k těmto dalším úpravám.
30. Pokud žalobce uvádí, že prvostupňový orgán byl seznámen s tím, že žalobce má v úmyslu zbudovat v daném místě rybník, a žalobci dne 23.1.2012 doporučil, aby podal žádost o

dodatečné povolení terénních úprav, podle které měl žalobce vybudovat tzv. tůň s tím, že tento postup bude jednodušší, než kdyby měl ve věci rozhodovat vodoprávní úřad, tak podle zdejšího soudu ze správního spisu tato skutečnost nevyplývá; správním spisem prochází úřední záznam ze dne 23.1.2012, z něhož nelze dovodit, že by úřední osoba žalobci takovou informaci poskytla.

III. b)

31. Žalobce také namítá, že se žalovaný nedostatečným způsobem vypořádal s jeho odvolacími námitkami.
32. Prvostupňové rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 5.9.2016, žalobcovo odvolání bylo doručeno prvostupňovému orgánu dne 20.9.2016; v daném případě se jednalo o tzv. blanketní odvolání, ve kterém žalobce uvedl, že odůvodnění odvolání doplní do 30 dnů ode dne jeho podání. Prvostupňový orgán výzvou ze dne 4.10.2016, č.j. MÚVB/7355/16/VÝST/PEL, sp. zn. VÝST/184/2012/PEL/75, vyzval žalobce k doplnění odvolání s ohledem na absenci náležitostí dle § 37 odst. 2 a 82 odst. 2 správního řádu, přičemž usnesením ze dne 4.10.2016, č.j. MÚVB/7358/16/VÝST/PEL, sp. zn. VÝST/184/2012/PEL/76, žalobci určil lhůtu k doplnění odvolání v délce 10 dní ode dne doručení tohoto usnesení; předmětné usnesení bylo žalobci doručeno dne 14.10.2016, doplněné odvolání žalobce bylo prvostupňovému orgánu doručeno dne 26.10.2016.
33. Podle zdejšího soudu je z napadeného rozhodnutí zřejmé, že žalovaný se odvolacími důvody doplněnými po lhůtě zabýval. Výše shrnutá argumentace žalovaného uvedená v napadeném rozhodnutí obsahuje dostatečnou odpověď na všechny žalobcovy odvolací argumenty (jež se obsahově shodují se žalobními).
34. Žalobce také namítá nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí z toho důvodu, že z jeho výrokové části nelze zjistit, o jakou žádost o dodatečné povolení změny terénních úprav se jednalo a o co přesně žalobce žádal, a žalobci dále vadí, že z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nelze zjistit, co konkrétně bylo obsahem žádosti žalobce a co přesně v ní chybělo a co přesně prvostupňový orgán po žalobci požadoval a jak a zda žalobce výzvě o doplnění podkladů vyhověl.
35. K tomu zdejší soud uvádí, že z výrokové části prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 10.2.2012 podal žádost o dodatečné povolení změny terénních úprav na pozemcích parc. č. x a x v k.ú. x, proto bylo zahájeno řízení o dodatečné povolení změny terénních úprav. Dále z výrokové části vyplývá, že prvostupňový orgán jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 stavebního zákona a podle § 10 správního řádu a dále jako místně příslušný obecný stavební úřad podle § 190 odst. 1 stavebního zákona a podle § 11 správního řádu žádost o dodatečné povolení změny terénních úprav na pozemcích parc. č. x a x v k.ú. x podle § 149 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 129 odst. 3 stavebního zákona zamítl.
36. Z výrokové části prvostupňového rozhodnutí zřejmé, o jaké žádosti žalobce prvostupňový orgán rozhodoval a jakým způsobem o ní rozhodl. Stejný závěr vyplývá také z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, kde je uvedeno, že terénní úpravy byly žalobcem provedeny v rozporu s vydaným dodatečným stavebním povolením terénních úprav ze dne 29.9.2009, č.j. MÚVB/1620/09/VÝST/PE219/2009. Pokud jde o výzvu k odstranění nedostatků žádosti ze dne 26.4.2012, č.j. MÚVB/2495/12/VÝST/PE, tak ta je taktéž součástí správního spisu a podle zdejšího soudu není nezbytné, aby prvostupňový orgán v odůvodnění svého rozhodnutí výslovně specifikoval, co přesně bylo jejím obsahem.

Stejně tak podle zdejšího soudu není třeba, aby prvostupňový orgán výslovně uváděl, které konkrétní podklady žalobce na základě uvedené výzvy doložil. Podle zdejšího soudu prvostupňový orgán dostatečným způsobem vysvětlil, že žádost žalobce o dodatečné povolení změny terénních úprav byla zamítnuta, protože bylo vydáno závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 24.7.2012, č.j. ŽP/22826/2012/2801/2012-RYBAR, jímž nebyl udělen souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro účely realizace předmětných terénních úprav. Podstatné podle zdejšího soudu je, že požadavkům přezkoumatelnosti dostal také žalovaný v napadeném rozhodnutí; žalovaný shrnul průběh správního řízení včetně jednotlivých podání žalobce a dostatečným způsobem zdůvodnil, proč a na základě jakých skutečností a podkladů rozhodoval.

III. c)

37. Žalobce konečně namítá nepřezkoumatelnost závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 24.7.2012, č.j. ŽP/22826/2012/2801/2012-RYBAR, a stanoviska prvostupňového orgánu ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÝST/H.
38. Z předmětného závazného stanoviska (písemnost „Neudělení souhlasu k trvalému odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu pro účely realizace akce terénní úpravy v k.ú. x“ ze dne 24.7.2012, č.j. ŽP/22826/2012/2801/2012-RYBAR, vydaná Městským úřadem Velké Meziříčí, odborem životního prostředí) vyplývá, že podkladem k neudělení souhlasu bylo vyhodnocení dle § 9 odst. 5 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, přičemž navržené trvalé odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu se týká pozemků s půdami částečně v I. třídě ochrany (BPEJ 7.29.11) a převážně ve II. třídě ochrany (BPEJ 7.32.14), pouze část pozemku parc. č. x o výměře 0,1987 ha v k.ú. x je zařazena do V. třídy ochrany (BPEJ 7.29.44) dle vyhlášky č. 48/2011 Sb.; jedná se o půdy nejcennější, odnímatelné pouze výjimečně, převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny. Dále je zde uvedeno, že pro stavbu vodní nádrže „U Výhonu“ vydal Městský úřad Velké Meziříčí, odbor životního prostředí, souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu dne 28.5.2008 pod č.j. ŽP/13393/2008/931/2008-rybar na část pozemku parc. č. x v k.ú. x. Dále je zde uvedeno, že prvostupňový orgán jako orgán ochrany zemědělského původního fondu a pověřený obecní úřad ve svém stanovisku ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÝST/H, nesouhlasí s trvalým zábořem tak, jak je zakreslen v přiloženém situačním výkresu, protože podél části pozemku parc. č. x, navržené k odnětí pro vodní nádrž, by vznikl zemědělský pozemek nevhodného tvaru pro obhospodařování, a rovněž mezi částmi pozemků parc. č. x a x, navrženými pro trvalé odnětí, by zůstaly nevyjmuté části pozemků – orná půda, a tím by došlo k narušení organizace zemědělského půdního fondu a ztížení obhospodařování zemědělské půdy v rozporu se zněním § 4 písm. a) zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Dále je zde uvedeno, že prvostupňový orgán sdělil, že dotčené části pozemku parc. č. x a x – orná půda v k.ú. x, se nacházejí mimo současně zastavěné území obce v lokalitě, která je v platném územním plánu města Velká Bíteš zařazena v ploše Po – orná půda celoplošně obhospodařovaná.
39. Podle § 18 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu návrh na zahájení řízení nebo vydání souhlasu, který je závazným stanoviskem, podávají právnické a fyzické osoby vždy u pověřeného obecního úřadu, v jehož správním obvodu leží největší část

zemědělského půdního fondu, který má být příslušným návrhem dotčen. Tento orgán ochrany zemědělského půdního fondu návrh posoudí, a není-li příslušný k jeho vyřízení, postoupí ho se svým stanoviskem obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Obdobně postupuje obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad, je-li k vyřízení návrhu příslušný vyšší orgán ochrany zemědělského půdního fondu.

40. Zdejší soud předně uvádí, že prvostupňový orgán postupoval v souladu s citovaným § 18 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, když vydal stanovisko k návrhu na odnětí dotčených pozemků ze zemědělského půdního fondu a postoupil věc Městskému úřadu Velké Meziříčí; v dané věci byl souhlas k trvalému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu nezbytný. Polemiku žalobce nad tím, že prvostupňový orgán požadoval po žalobci nespelnitelné a musel vědět, že s odnětím půdy nebude souhlasit, zdejší soud hodnotí jako nepřipadnou. V daném případě nemohl po procesní stránce prvostupňový orgán postupovat jinak. Pokud pak jde o věcné důvody, pro které nebyl souhlas s trvalým odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu udělen, jedná se o důvody odborné, které se podávají z předmětného stanoviska srozumitelně a logicky; správním soudům za takové situace nepřísluší úvahu dotčeného správního orgánu zpochybňovat.
41. Městský úřad Velké Meziříčí, odbor životního prostředí, dostatečným způsobem vysvětlil, a to mimo jiné s odkazem na stanovisko prvostupňového orgánu ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÚST/H, proč nelze s trvalým vynětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu souhlasit; pokud žalobce uvádí, že ze stanoviska prvostupňového orgánu ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÚST/H, jako orgánu ochrany zemědělského půdního fondu není zjevné, jaký by, po odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, měl vzniklý pozemek tvar a jakou by měl výměru, jaké by mezi částmi pozemků parc. č. x a x zůstaly konkrétní části pozemků nevyjmuté a z jakých konkrétních důvodů by došlo k narušení organizace zemědělského půdního fondu a ztížení obhospodařování zemědělské půdy, tak z odůvodnění závazného stanoviska vyplývá, že prvostupňový orgán vycházel mimo jiné ze situačního výkresu a uvedl, že k narušení organizace zemědělského půdního fondu by došlo právě proto, že by mezi částmi pozemků parc. č. x a x navrženými pro trvalé odnětí zůstaly nevyjmuté části pozemků (orná půda).
42. S ohledem na uvedené skutečnosti podle zdejšího soudu závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 24.7.2012, č.j. ŽP/22826/2012/2801/2012-RYBAR, které zahrnuje i stanovisko prvostupňového orgánu ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÚST/H, není nepřezkoumatelné. Pakliže předmětné závazné stanovisko shrnuje obsah stanoviska prvostupňového orgánu ze dne 11.7.2012, č.j. MÚVB/4207/12/VÚST/H, zdejší soud nepovažuje za důvodný návrh žalobce dokazovat nad rámec správního spisu tímto stanoviskem prvostupňového orgánu, tím spíše ne v situaci, kdy o jeho obsahu mezi účastníky řízení není sporu.
43. Pokud žalobce argumentuje tak, že správní orgány chrání vrstvu půdy, která byla z pozemku již odvezena, pak správním spisem prochází písemnost „Výzva k bezodkladnému zastavení prací“ ze dne 3.11.2011, č.j. MÚVB/6478/11/VÝST/PE385/2011, ve které prvostupňový orgán uvedl, že při kontrolní prohlídce dne 18.10.2011 zjistil, že terénní úpravy pozemku jsou prováděny na větší půdorysné ploše a rovněž niveleta terénních úprav je prováděna odlišně od schválené dokumentace terénních úprav, proto prvostupňový orgán vyzývá žalobce k bezodkladnému zastavení prací na nepovolených terénních úpravách na dotčeném

pozemku. Dále správním spisem prochází písemnost žalobce nadepsaná jako „Oznámení o odvozu zeminy z pozemku p.č. x, k.ú. x“, doručená prvostupňovému orgánu dne 20.4.2012, podle které žalobce oznamuje, že po vzájemné dohodě a informaci u prvostupňového orgánu dne 17.4.2012 odstraní zeminu z deponia na pozemku parc. č. x v objemu 2000 t počínaje dnem 24.4.2012; uvedl, že předmětné opatření je v souladu s požadavkem na postupnou likvidaci deponované zeminy na uvedeném pozemku v rámci dokončovaných terénních úprav na vlastním pozemku parc. č. x, x. Dále správním spisem prochází písemnost „Výzva k bezodkladnému zastavení prací“ ze dne 25.4.2012, č.j. MÚVB/2465/VÝST/PE, z níž plyne, že prvostupňový orgán v návaznosti na oznámení o odvozu zeminy vyzval žalobce k bezodkladnému zastavení prací a odvozu zeminy z pozemků parc. č. x a x v k.ú. x z toho důvodu, že o nepovolených terénních úpravách na předmětných pozemcích nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Pokud byla přesto zemina v rozporu se zákonem již odvezena, a to bez potřebného souhlasu příslušného správního orgánu, je argumentace žalobce, že by správní orgány měly tuto zohlednit v jeho prospěch, absurdní a nepřipadná, neboť by tím byl zcela popřen smysl a účel řízení o dodatečném povolení stavby.

44. Zdejší soud tedy s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

45. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. srpna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu